
Svar til Thomas Sefranek

Grunnlag for refusjon for tannbehandling fremgår av veilederen «Folketrygdens stønad til dekning av utgifter til tannbehandling for 2014».

Det er et vilkår for refusjon for tannbehandling at pasientens tilstand dekkes av et av innslagspunktene i «Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege og tannpleier for sykdom».

Mer utfyllende bestemmelser om hvert innslagspunkt står i «Rundskriv til § 5-6 og § 5-6a – Undersøkelse og behandling hos tannlege og tannpleier for sykdom».

Begrensninger og utfyllende bestemmelser om den enkelte takst står i «Takster for tannbehandling».

Leserinnlegget viser til regelen om manglende stønad for mislykket behandling jf. forskriften § 4. Bestemmelsen sier at behandler er ansvarlig for behandlingen og for det tanntekniske arbeidet som det kreves stønad for. Hvis behandlingen mislykkes, og dette kan føres tilbake til behandler, er ikke ny behandling stønadsberettiget.

Dette er i samsvar med helsevesenets krav til medisinsk kompetanse, medisinsk forsvarlighet og kvalitet av behandling. Bestemmelsen gjelder mislykkede tilfeller som kan føres tilbake til behandler. Når dette ikke er tilfelle, må tannlegen på tidspunktet for ny behandling og etter det regelverket som gjelder, vurdere om det er grunnlag for refusjon for nødvendig behandling.

Tannlegen må vurdere om det finnes et innslagspunkt som dekker pasientens tilstand, samt om den enkelte takst gir grunnlag for ny behandling/rebehandling. Noen av takstene er begrenset slik at de kun kan nyttes én gang. Det vil fremgå av takstens ordlyd.

Dette svaret er gitt på generelt grunnlag ut i fra gjeldende regelverk og ikke på bakgrunn av en enkeltsak.

*Anette Randeberg
seksjonssjef i HELFO
anette.randeberg@helfo.no*